

Czwartek 14 kwiecień 2005

73. wzywa kraje Bałkanów Zachodnich, aby przyjęły i wdrożyły Kodeks Postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni;

74. wzywa Komisję oraz Agencję Odbudowy do dalszego zachęcania i wspierania procesu ujawniania prawdy i pojednania, uzupełniającego proces wymiaru sprawiedliwości, w którym powinno uczestniczyć społeczeństwo obywatelskie, podmioty z obszaru polityki i kultury, oraz do położenia podwalin dla trwałego pokoju i stabilności w regionie; uznaje, że ów proces pojednania musi w szczególności mieć na celu młodzież oraz zawierać dokładny przegląd podręczników szkolnych oraz programów studiów na kierunkach historycznych;

*

* *

75. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich i krajów kandydujących, wszystkim rządowi i parlamentom w regionie, Specjalnemu Koordynatorowi z ramienia UE ds. Paktu Stabilności dla Europy Południowo — Wschodniej, Specjalnym Przedstawicielom UE w regionie, Specjalnemu Przedstawicielowi ONZ w Kosowie (UNMIK), OBWE i Radzie Europy.

P6_TA(2005)0132

Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa (2003 r.)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie raportu rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego głównych aspektów i podstawowych wyborów Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, z uwzględnieniem wskazań finansowych dla budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich — 2003 r. (8412/2004 — 2004/2172(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy podpisany w Rzymie dnia 29 października 2004 r.,
- uwzględniając Strategię Bezpieczeństwa Europejskiego (ESB) przyjętą przez Radę Europejską dnia 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając Raport Roczny Rady dla Parlamentu Europejskiego w sprawie głównych aspektów i podstawowych wyborów WPZB, w tym skutków finansowych dla budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (8412/2004),
- uwzględniając Porozumienie Międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. zawarte między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej⁽¹⁾, ust. 40,
- uwzględniając art. 21 Traktatu UE,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 stycznia 2005 r. dotyczącą Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2003 r. dotyczącą postępu osiągniętego przy wykonywaniu wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 stycznia 2004 r. dotyczącą relacji między Unią Europejską i Organizacją Narodów Zjednoczonych⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2003 r. „Szersza Europa – sąsiedztwo: nowe ramy dla relacji z naszymi wschodnimi i południowymi sąsiadami”⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 kwietnia 2003 r. dotyczącą nowej europejskiej architektury bezpieczeństwa i obrony – jej priorytetów i braków⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str.1.

⁽²⁾ P6_TA(2005)0004.

⁽³⁾ Dz.U. C 82 E z 1.4.2004, str. 599.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 96 E z 21.4.2004, str. 79.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, str. 506.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 64 E z 12.3.2004, str. 599.

Czwartek 14 kwiecień 2005

- uwzględniając swoje zalecenia dla Rady z dnia 26 lutego 2004 r. w sprawie stosunków UE — Rosja ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 22 kwietnia 2004 r. dotyczącą stanu Partnerstwa Transatlantycznego w przededniu szczytu UE-USA w Dublinie w dniach 25-26 czerwca 2004 r. ⁽²⁾ i z dnia 13 stycznia 2005 r. dotyczącą stosunków transatlantycznych ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2003 r. dotyczącą pokoju i godności na Bliskim Wschodzie ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoje zalecenia dla Rady z dnia 24 września 2003 r. w sprawie sytuacji w Iraku ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lutego 2004 r. dotyczącą Afganistanu: wyzwania i perspektywy ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2001 r. dotyczącą światowego partnerstwa i wspólnej strategii na rzecz relacji między Unią Europejską i Ameryką Łacińską ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 stycznia 2005 r. dotyczącą niedawnego kataklizmu tsunami na Oceanie Indyjskim ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając wnioski Prezydencji z Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 16-17 grudnia 2004 r. i w szczególności jej decyzje w sprawie terroryzmu i spraw zewnętrznych,
 - uwzględniając art. 112 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i opinię Komisji Budżetowej (A6-0062/2005),
- A. mając na uwadze, że Parlament jest zdania, iż prowadzono z nim niewystarczające konsultacje, jak to przewiduje art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej, w związku z obecną praktyką Rady polegającą na zwykłym przekazywaniu opisowej listy działań za poprzedni rok zamiast konsultowania się z Parlamentem w sprawie głównych aspektów i podstawowych wyborów na następny rok,
- B. mając na uwadze, że w związku z tym należy zaprzestać dotychczasowej praktyki i zastąpić ją inną, zapewniającą rzeczywiste konsultacje z Parlamentem, jak jest o tym mowa wyżej, prowadząc do jego większego zaangażowania,
- C. mając na uwadze, że duch i treść Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy podpisanego w Rzymie dnia 29 października 2004 r., choć jeszcze nie ratyfikowanego, powinny już wywierać istotny wpływ odnośnie realizacji Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa UE (WPZB) na rok 2005 i lata następne,
- D. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wyrażał swoje poglądy dotyczące sposobu, w jaki powinny być zorganizowane stosunki z niektórymi regionami i krajami, oraz opinię, iż powinny być one lepiej zrównoważone w celu rozszerzenia globalnego charakteru działań zewnętrznych Unii,
- E. mając na uwadze, że obecne finansowanie WPZB i Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (EPBO) jest zupełnie nieodpowiednie, zarówno pod względem ilości, jak i jakości, oraz w odniesieniu do odpowiedzialności demokratycznej,

1. mimo, iż wyraża zadowolenie ze sposobu, w jaki Wysoki Przedstawiciel/Sekretarz Generalny Rady w pełnym zakresie informował Parlament o postępach dotyczących głównych kwestii WPZB, dobitnie odrzuca podejście *a posteriori* prezentowane do tej pory przez Radę, polegające na przedstawianiu opisowej listy działań w zakresie WPZB realizowanych w poprzednich latach i uważa, że taka praktyka stanowi wyraźne naruszenie art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej i Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. w zakresie konsultacji z Parlamentem Europejskim;

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 E z 23.4.2004, str. 182.

⁽²⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 1043.

⁽³⁾ P6_TA(2005)0007.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 82 E z 1.4.2004, str. 610.

⁽⁵⁾ Dz. U C 77 E z 26.3.2004, str. 226.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 97 E z 22.4.2004, str. 647.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 140 E z 13.6.2002, str. 569.

⁽⁸⁾ P6_TA(2005)0006.

Czwartek 14 kwiecień 2005

2. żąda zatem od Rady, aby zaprzestała dotychczasowej praktyki i zastąpiła ją podejściem *a priori*, w ramach którego Rada będzie konsultować się z Parlamentem na początku każdego roku w sprawie głównych aspektów i podstawowych wyborów przewidywanych przez Radę na ten rok, w kwestiach globalnych i przekrojowych, a także w sprawie priorytetów planowanych dla różnych obszarów geograficznych; równocześnie zwraca się do Rady, aby przedstawiała sprawozdania czy uwzględniony został wkład Parlamentu, a jeżeli tak, to w jaki sposób;
3. zamierza przyczynić się do wysiłków zmierzających do wzrostu odpowiedzialności demokratycznej dotyczącej zagadnień związanych z WPZB poprzez organizowanie regularnych dyskusji z parlamentami krajowymi w ramach kwartalnej wymiany poglądów z Wysokim Przedstawicielem/Sekretarzem Generalnym Rady i Komisarzem ds. stosunków zewnętrznych, w tym dyskusji dotyczących poprawek proponowanych przez parlamenty krajowe do Raportu Roczno Parlamentu dotyczącego WPZB;
4. zachęca Radę i Wysokiego Przedstawiciela/Sekretarza Generalnego Rady do aktywnego uczestniczenia w dorocznej debacie na temat Europejskiej Strategii Bezpieczeństwa z Parlamentem Europejskim oraz parlamentami krajowymi;
5. zachęca zarówno Radę, jak i Państwa Członkowskie do dalszego zwiększenia parlamentarnego nadzoru EPBO na poziomie krajowym poprzez wzmocnienie roli, jaką parlamenty krajowe odgrywają w zatwierdzaniu działań podejmowanych w ramach EPBO, oraz na poziomie europejskim poprzez przyznanie Parlamentowi znaczącej roli w nadzorowaniu całego budżetu WPZB;
6. nalega, by Rada zadbała o większy rygor i polityczne zaangażowanie we wdrażaniu swoich instrumentów politycznych, takich jak polityka sankcji;

Główne aspekty i podstawowe wybory WPZB na 2005 r. po podpisaniu Traktatu Konstytucyjnego

7. jest zdania, że duch (i treść) postanowień nowego Traktatu w kwestiach dotyczących WPZB powinny być stosowane już teraz, tak jak to już stało się w przypadku utworzenia Europejskiej Agencji Obrony, koncepcji „grupy bojowej”, stworzenia rozwiniętej Polityki Sąsiedztwa UE, która powinna mieć znacznie większe znaczenie niż aktualna Polityka Sąsiedztwa, i zastosowania klauzuli politycznej solidarności w celu przeciwdziałania zagrożeniom i atakom terrorystycznym; ich konsekwencje powinny być rozwiązywane poprzez skuteczną koordynację odpowiednich działań, w tym zarówno obecnych, jak i przyszłych środków obrony cywilnej, odnosi się to również do zobowiązania wzajemnej solidarności dotyczącego udzielenia pomocy w przypadku napaści zbrojnej na którekolwiek z Państw Członkowskich Unii Europejskiej;
8. w związku z tym zwraca się z prośbą o informowanie go na równi z Radą oraz o większe zaangażowanie go we wszystkie przyszłe projekty przedstawiane przez Wiceprzewodniczącego Komisji/Ministra Spraw Zagranicznych UE, dotyczących przygotowania Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa na 2005 r.;
9. wyraża pragnienie, aby przyszła Europejska Służba Działań Zewnętrznych odgrywała kluczową rolę w obszarze działań zewnętrznych, wspierając Ministra Spraw Zagranicznych UE/Wiceprzewodniczącego Komisji; w każdym wypadku przypomina o potrzebie zachowania uprawnień Parlamentu i odpowiedzialności nowej Służby jako całości wobec Parlamentu, a szczególnie w odniesieniu do włączenia elementów Komisji do nowej Służby (DG ds. Stosunków Zewnętrznych, Delegacji WE itp.); zwraca się z prośbą o perspektywę dalszego rozwoju elementów międzyrządowych (którą powinny przedstawić w szczególności Państwa Członkowskie), tak aby przyszła Służba mogła działać według zintegrowanego modelu wspólnotowego jako część Komisji, przy jednoczesnym zachowaniu całkowitej lojalności wobec Rady w kwestiach międzyrządowych;
10. zwraca się do Rady, aby dołożyła wszelkich starań w celu nadania realnego znaczenia klauzuli solidarności w dziedzinie obrony przewidzianej w Traktacie Konstytucyjnym, kiedy tylko Traktat ten wejdzie w życie i zostanie wprowadzona rzeczywista i skuteczna wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa;
11. uważa, że konieczne jest, aby Komisarz ds. Stosunków Zewnętrznych i Wysoki Przedstawiciel ds. WPZB, w sytuacji gdy podpisano już Traktat Konstytucyjny, stosowali nowe standardy poprzez pełne informowanie, konsultowanie i większe zaangażowanie Parlamentu we wszelkie kwestie dotyczące WPZB i EPBO; podkreśla szczególnie potrzebę zapewnienia odpowiedzialności demokratycznej za wszystkie działania podejmowane przez Europejską Agencję Obrony;

Czwartek 14 kwiecień 2005

12. z zadowoleniem przyjmuje fakt utworzenia Europejskiej Agencji Obrony i wstępnych działań Komisji w zakresie badań nad bezpieczeństwem; uważa, że w średnioterminowym planie finansowym należy rocznie przewidzieć odpowiednią kwotę na badania nad bezpieczeństwem, z uwzględnieniem aspektów cywilnych;

13. zwraca się do Rady, aby również regularnie konsultowała się z Parlamentem i angażowała go w sprawy głównych aspektów i podstawowych wyborów w związku z polityką EPBO oraz informowała Parlament na temat jej rozwoju zgodnie z art. I-41 ust. 8 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy; takie konsultacje powinny odbywać się w ten sam sposób, jaki jest wymagany wyżej dla WPZB;

Szczegółowe propozycje dotyczące zagadnień globalnych i przekrojowych na 2005 r.

14. z zadowoleniem przyjmuje Strategię Bezpieczeństwa Unii Europejskiej przyjętą w dniu 12 grudnia 2003 r.; w pełni zgadza się z jej całościowym podejściem cywilno-wojskowym i najistotniejszymi koncepcjami prewencyjnego zaangażowania i skutecznego multilateralizmu, które muszą również charakteryzować WPZB i EPBO, oraz odwołuje się do raportu na temat strategii sporządzanego obecnie przez Komisję Spraw Zagranicznych; podkreśla potrzebę rozwoju zdolności do szybkiego reagowania w przypadku kataklizmów i katastrof humanitarnych;

15. podkreśla w związku z powyższym — podobnie jak to uczyniono w Strategii Bezpieczeństwa — potrzebę stworzenia odpowiedniej kultury bezpieczeństwa, i dlatego w pełni popiera rozpoczęte obecnie prace nad wdrożeniem koncepcji unijnego systemu kształcenia w dziedzinie EPBO. Utworzenie i rozwój Kolegium Europejskiego Bezpieczeństwa i Obrony musi zapewnić w przyszłości instytucjom UE i Państwom Członkowskim dobrze wykształcony personel, który będzie mógł skutecznie pracować w dziedzinie EPBO. W tym celu Kolegium musi posiadać solidne podstawy organizacyjne i zapewnione odpowiednie finansowanie;

16. w pełni popiera podejmowane obecnie wspólne wysiłki na rzecz wdrożenia Strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, pamiętając o zmianie w 2005 r. Traktatu ONZ w sprawie nierozprzestrzeniania broni jądrowej (Traktat NBJ) oraz aktywnej roli, jaką powinna odgrywać UE w tym kontekście i w zakresie wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1540 (2004); odnosi się do swych poprzednich stanowisk na temat broni strzeleckiej, jak również do swojej rezolucji z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie rewizji Konwencji Ottawskiej dotyczącej min przeciwpiechotnych⁽¹⁾; ponawia swoje wsparcie dotyczące zaostreżenia Kodeksu Postępowania w dziedzinie Eksportu Broni tak, aby stał się on prawnie wiążący, oraz orędownictwa UE na rzecz Międzynarodowego Traktatu o Handlu Bronią;

17. podkreśla swą silną wiarę w to, że rozbrojenie jądrowe w istotny sposób przyczyni się do zwiększenia międzynarodowego bezpieczeństwa i strategicznej stabilności oraz zmniejszenia ryzyka rozprzestrzeniania broni jądrowej; wzywa te Państwa Członkowskie, które dysponują arsenałem broni jądrowej do wypełnienia zobowiązań nałożonych na nie przez art. 6 Traktatu NBJ; nalega, by na zbliżającej się konferencji przeglądowej Traktatu NBJ Państwa Członkowskie poparły nową międzynarodową inicjatywę dotyczącą nowych zagrożeń jądrowych, jak zaproponował Sekretarz Generalny ONZ Kofi Annan oraz Mohammed El Baradei, dyrektor generalny Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, rozbrojenia jądrowego i aktywizacji Konferencji Rozbrojeniowej ONZ;

18. podziela pogląd Rady Europejskiej, że walka z terroryzmem będzie nadal priorytetem UE i kluczowym elementem jej polityki stosunków zewnętrznych, jednak ponownie zaznacza, że nie może to nastąpić kosztem praw człowieka i swobód obywatelskich oraz proponuje, by zwiększyć spójność i stanowczość polityki unijnej w zakresie zwalczania terroryzmu wobec krajów trzecich poprzez:

- a) rozszerzenie dialogu politycznego na temat terroryzmu z partnerami zewnętrznymi,
- b) wzmocnienie współpracy z organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi (a w szczególności z Komitetem Antyterrorystycznym ONZ i z NATO) i w szczególności przywrócenie autorytetu systemu ONZ,
- c) wdrożenie deklaracji UE-USA z 2004 r. dotyczącej zwalczania terroryzmu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 1075.

Czwartek 14 kwiecień 2005

- d) wzmocnienie strategii Komisji w zakresie pomocy celowej, określonej już w takich programach jak CARDS, TACIS, MEDA itp., i charakteryzującej się podejściem opierającym się na współpracy, obejmującym obszary priorytetowe określone w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1373 (2001),
- e) wzmocnienie wykorzystania Mechanizmów Szybkiego Reagowania Cywilnego/Wojskowego,
- f) ścisłe przestrzeganie klauzuli antyterrorystycznej zawartej w umowach z krajami zagrożonymi ryzykiem terroryzmu lub konkretnymi działaniami związanymi z terroryzmem, takimi jak rekrutacja, szkolenie lub finansowanie, lub z jakimkolwiek innym krajem stanowiącym potencjalne ryzyko dla Unii; uważa, że w związku z tym należy zwrócić uwagę na propozycję złożoną przez Parlament w 2002 r. dotyczącą stworzenia Międzyinstytucjonalnego Kodeksu Postępowania dotyczącego polityki zewnętrznej Unii,
- g) pełne wykorzystanie w razie konieczności poszczególnych działań EPBO,
- h) zapewnienie zgodności z międzynarodowym prawem humanitarnym i prawami człowieka w odniesieniu do wszelkich podejmowanych działań,
- i) zapewnienie aktywnego udziału Unii Europejskiej w pokojowym i sprawiedliwym rozwiązywaniu nagromadzonych przez lata problemów regionalnych, przy poszanowaniu decyzji ONZ i roli tej organizacji na arenie międzynarodowej oraz stawienie czoła najważniejszym problemom społecznym (biedzie, wykluczeniu społecznemu), które są pożywką dla przemocy i terroryzmu;

19. przywiązuje najwyższą wagę do własnego wkładu w walkę z terroryzmem; wzywa zatem Komisję Spraw Zagranicznych oraz Komisję Wolności Obywatelskich do ustalenia odpowiedniej procedury, w celu przygotowania zaleceń w tej materii, które będą kierowane zarówno do Rady, jak i Komisji; w związku z powyższym wzywa Radę do szczegółowego informowania i konsultowania Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych na temat unijnej listy organizacji terrorystycznych; w związku z powyższym z zadowoleniem przyjmuje pozytywną reakcję Prezydencji Luksemburskiej;

20. uważa, że w przypadku wystąpienia katastrof naturalnych należy udostępnić możliwości stworzone przez Radę i Komisję w sferze cywilno-wojskowej, w tym cywilno-wojskową komórkę planowania i narzędzia takie, jak GALILEO i GMES;

Priorytety Parlamentu dla różnych obszarów geograficznych na 2005 r.

21. zwraca się do Rady, aby niezwłocznie podjęła ona kroki w celu poprawy istniejącego braku równowagi pod względem geograficznym, odzwierciedlonego w aktach WPZB przyjętych w trakcie ostatnich dziesięciu lat, tak by było możliwe osiągnięcie lepszej równowagi pomiędzy różnymi regionami, zgodnie z globalnymi ambicjami Unii; zwraca się do Rady, aby w szczególności osiągnęła równowagę pod względem geograficznym pomiędzy wysiłkami skierowanymi na Wschód w związku z rozszerzeniem a ponownymi wysiłkami skierowanymi na południowy obszar Morza Śródziemnego; podkreśla jednak, że nie powinna przy tej okazji doprowadzić do powodującego ochłodzenie stosunków zmniejszonego zainteresowania osiągniętymi przez UE postępami przynajmniej w regionie Zachodnich Bałkanów, na Ukrainie i na Kaukazie Południowym;

22. w związku z tym zaleca, aby Rada podjęła niezbędne kroki umożliwiające UE wykorzystanie istniejących dobrych stosunków z niektórymi regionami geograficznymi (poprzez międzyregionalne, wielostronne lub dwustronne umowy stowarzyszeniowe itp.) w celu wzmocnienia jej wielostronnej siły przy działaniach z innymi krajami wschodzącymi i regionami, z którymi takie dobre stosunki nie zostały jeszcze nawiązane; podkreśla też, że zwiększenie znaczenia stosunków sąsiedzkich UE nie może nastąpić kosztem kluczowych stosunków i solidarności pomiędzy UE a krajami rozwijającymi się na całym świecie;

23. przywiązuje jednak najwyższą wagę przede wszystkim do sukcesywnego rozszerzania Unii, zgodnie z decyzją Rady Europejskiej w dniach 16-17 grudnia 2004 r., a po drugie do rozwoju Europejskiej Polityki Sąsiedztwa jako najwyższego priorytetu Unii w jej politycznym planie działań na 2005 r., w tym również Europejskiego Obszaru Gospodarczego dla krajów europejskich; zwraca uwagę na najwyższą wagę podejmowania wszelkich wysiłków w celu osiągnięcia pokojowego i godnego rozwiązania konfliktu bliskowschodniego na podstawie mapy drogowej ustanowionej przez tzw. kwartet bliskowschodni (USA, UE, ONZ i Rosję) i wdrożenia Strategicznego Partnerstwa z krajami basenu Morza Śródziemnego i Bliskiego Wschodu, zgodnie z decyzją Rady Europejskiej z czerwca 2004 r.; przyjmuje z zadowoleniem niedawne spotkanie

Czwartek 14 kwiecień 2005

pomiędzy Arielem Sharonem i Abu Mazenem w Sharm el-Sheikh; nalega również, aby podejmowano natężone wysiłki w celu przyczynienia się do rozwiązania innych dotychczasowych lub przewidywalnych konfliktów i kryzysów, takich jak konflikty w Kosowie, Czeczenii, Darfurze, Somalii, regionie Wielkich Jezior Afrykańskich, Iranie i Korei Północnej (KRLD) oraz aby dążyć do postępu społecznego na świecie, zgodnie z Milenijnymi Celami Rozwoju ONZ;

24. przywiązuje najwyższe znaczenie do kontynuacji i dalszego rozwijania Europejskiej Strategii dla Bałkanów Zachodnich, mając na uwadze stopniową integrację państw tego regionu z instytucjami europejskimi, szczególnie w świetle kluczowych decyzji, jakie zostaną podjęte w drugim półroczu 2005 r. w sprawie statusu Kosowa;

25. jest gotów do współpracy z Radą i Komisją w zakresie długoterminowego strategicznego procesu zmian w Serbii i Czarnogórze, łącznie z Kosowem, w celu stworzenia dla ludności tego regionu w przyszłości możliwości wspólnego życia w pokoju w Unii Europejskiej;

26. oczekuje ścisłej współpracy z Radą i Komisją w celu politycznego i gospodarczego zabezpieczenia rozpoczętego procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie;

27. uważa za istotne, by UE i USA konstruktywnie kształtowały wzajemne stosunki, a NATO stało się ponownie miejscem równorzędnej debaty politycznej, w której instrumenty prewencji, zarządzania kryzysowego i potencjału militarnego powinny znajdować się w rozsądnej równowadze; wyraża przekonanie, że przyjęcie wspólnego stanowiska (EP — Kongres Amerykański) w sprawie wspólnych kwestii globalnych (walka z terroryzmem, konflikty regionalne, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, rozbrojenie, prawo międzynarodowe, skuteczne stosunki multilateralne, współpraca w dziedzinie energetyki, zmiany klimatyczne, itd.) ma zasadnicze znaczenie i wyraża przekonanie, że szczególnie obecnie w 2005 r., w dziesiątą rocznicę deklaracji madryckiej, stosunki transatlantyckie powinny nabrać nowego rozmachu: zakończenie tworzenia rynku transatlantyckiego do 2015 r. — uaktualnienie Nowej Agendy Transatlantyckiej przy wprowadzeniu w życie Porozumienia o Partnerstwie Transatlantyckim, które powinno nastąpić jak najszybciej, najpóźniej za dwa lata;

28. podkreśla potrzebę ścisłej współpracy między UE i USA odnośnie globalnych gospodarczych, politycznych i związanych z bezpieczeństwem zagadnień; wzywa do stworzenia nowego transatlantyckiego programu, w celu nadania struktury dialogowi dotyczącemu globalnych zagadnień;

29. nalega, by Rada omówiła z Parlamentem Europejskim koncepcję „strategicznego partnerstwa” z krajami trzecimi, opartego obowiązkowo na podzieleniu i promocji wspólnych wartości; w związku z powyższym wzywa do przeprowadzenia ogólnej oceny strategicznego partnerstwa z Federacją Rosyjską oraz Chinami;

30. zwraca się zarówno do Rady, jak i do Komisji, aby dołożyły wszelkich starań w celu zapewnienia bliskich stosunków z Rosją, odzwierciedlających nasze wspólne interesy i wartości i opartych na pełnym poszanowaniu praw człowieka, rządów prawa i demokracji;

31. w związku z powyższym popiera propozycję Rady dotyczącą wspólnego zarządzania kryzysami przez UE i Rosję w odniesieniu do konfliktów w regionie Naddniestrza i Południowego Kaukazu; zwraca uwagę, że wojna w Czeczenii komplikuje ustanowienie prawdziwego partnerstwa i ponawia swoje wezwanie do politycznego rozwiązania konfliktu, przy zaangażowaniu wszystkich demokratycznych warstw czeczeńskiego społeczeństwa;

32. wyraża ubolewanie nad faktem, że stosunki z Chinami polepszyły się wyłącznie w dziedzinie handlu i gospodarki, natomiast na polu praw człowieka i w kwestii demokracji nie dokonano żadnych znaczących postępów; podtrzymuje swoje żądanie przyjęcia przez UE wiążącego kodeksu w dziedzinie eksportu broni i w związku z powyższym wzywa Radę do utrzymania embarga na broń oraz do znalezienia rozwiązania ułatwiającego dialog, zmniejszającego napięcie i zachęcającego do rozbrojenia przy jednoczesnym wsparciu Tajwanu jako modelu demokracji dla całych Chin;

33. wyraża głębokie zaniepokojenie wywołane znaczną liczbą raket rozmieszczonych w południowych Chin, wymierzonych w kierunku Cieśniny Tajwańskiej, jak i tzw. ustawą antysecesyjną Chińskiej Republiki Ludowej, która w nieuzasadniony sposób zaostrza sytuację po obu stronach Cieśniny; wzywa Chińską Republikę Ludową oraz władze Republiki Chińskiej na Tajwanie do ponownego podjęcia rozmów politycznych w oparciu o obustronne zrozumienie i uznanie, w celu promowania stabilności, demokracji, praw człowieka i rządów prawa w Azji Wschodniej;

Czwartek 14 kwiecień 2005

34. popiera wysiłki podejmowane przez Wielką Brytanię, Francję, Niemcy oraz Radę i Komisję na rzecz zachęcenia Iranu do bycia aktywnym i pokojowym partnerem w regionie, okazującym pełne poszanowanie dla kwestii praw człowieka oraz do nie rozwijania programu broni jądrowej; podkreśla też, że dowody na dalsze rozwijanie programu dotyczącego tego typu broni będą miały bardzo poważne konsekwencje dla stosunków między UE a Iranem;

35. opowiada się za dalszym zwiększeniem zaangażowania Europy w Afganistanie oraz rzetelnym i dającym się zaplanować średnioterminowo finansowaniem tego zadania; jest za podjęciem wzmocnionych wysiłków zmierzających do odbudowy międzynarodowej wspólnoty; szczególne znaczenie przywiązuje przy tym do organizacji systemu oświaty, poprawy sytuacji kobiet i dzieci, rozbrojenia i procesu ponownej integracji oraz rozwoju i wprowadzania rozwiązań gospodarczych stanowiących alternatywę do uprawy opium;

36. wzywa Radę do jak najszybszego rozpoczęcia procedury mającej na celu przyjęcie w ramach WPZB wspólnego stanowiska w sprawie Iraku;

37. w tym kontekście wyraża swoje głębokie zaniepokojenie oświadczeniem wydanym przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną dnia 10 lutego 2005 r., w którym wyraża ona swój zamiar zawieszenia na czas nieokreślony uczestnictwa Korei w wielostronnych rozmowach na temat jej programu jądrowego;

38. powołuje się na swoje liczne rezolucje i sprawozdania dotyczące różnych obszarów geograficznych, które zawierają cenny wkład w debatę na temat sposobu, w jaki polityka Unii wobec tych obszarów geograficznych powinna się rozwijać w celu osiągnięcia właściwej równowagi, o której mowa powyżej;

39. raz jeszcze podkreśla aktywną rolę, jaką Unia musi odgrywać w swoich stosunkach z krajami trzecimi w zakresie wspierania praw człowieka i zapewnienia realizacji Milenijnych Celów Rozwoju, jako ważnych i integralnych elementów WPZB oraz EPBO;

40. wskazuje na zgodne działania podjęte przez UE podczas ostatnich wyborów na Ukrainie jako dobry przykład sposobu, w jaki różne instytucje europejskie, działając razem z Państwami Członkowskimi, powinny reagować i odgrywać wiodącą rolę, kiedy w grę wchodzi wspólne europejskie interesy i wartości; zobowiązuje się do popierania dalszych działań dotyczących Ukrainy, bowiem niedawne wypadki stanowią wyraźnie poważne wyzwanie również dla Unii;

41. wzywa Radę, Komisję oraz Państwa Członkowskie do rozważenia, poza środkami przewidzianymi w planie działań w ramach Wspólnej Polityki Sąsiedztwa, innych form stowarzyszenia z Ukrainą, przedstawiając temu państwu jasną perspektywę europejską i odpowiadając na aspiracje wykazane przez ogromną większość narodu ukraińskiego, prowadząc być może w efekcie do wstąpienia tego kraju do UE;

Pogląd Parlamentu na rolę Unii w niektórych wielostronnych organizacjach

42. w oczekiwaniu na wejście w życie nowego Traktatu Konstytucyjnego, który wyraźnie nadaje Unii osobowość prawną, zaleca, aby podjęto konieczne kroki w celu zwiększenia reprezentacji Unii w różnych wielostronnych organizacjach, a szczególnie w ONZ, Międzynarodowym Trybunale Karnym (MTK), Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Radzie Europy i wszystkich innych odpowiednich forach; wzywa Radę i Komisję do zaangażowania w przypadkach, w których okaże się to stosowne, posłów do Parlamentu Europejskiego, aby osiągnąć ten cel; podkreśla w szczególności potrzebę nasilenia stosunków UE z OBWE i Radą Europy, jak również z ONZ; prosi, aby Parlamentowi przydzielono rolę odpowiadającą wysokiemu szczeblowi dyplomacji parlamentarnej, dzięki której przyczynia się on do rozwoju WPZB;

43. jest zdania, że Unia jako całość powinna odgrywać główną rolę w ramach systemu ONZ ze UE powinna mieć w przyszłości zagwarantowane miejsce w Radzie Bezpieczeństwa ONZ jako najprawdziwszy wyraz prawdziwej i skutecznej wspólnej polityki bezpieczeństwa, i że Unia powinna wspierać reformę ONZ zgodnie z propozycjami zawartymi w sprawozdaniu Panelu Wysokiego Szczebla ds. Zagrożeń, Wyzwań i Zmian;

44. z zadowoleniem przyjmuje historyczną decyzję Rady Bezpieczeństwa ONZ o przedstawieniu, w związku z inicjatywą własną niektórych Państw Członkowskich, sprawy zbrodni popełnionych w Darfurze Oskarżycielowi z ramienia Międzynarodowego Trybunału Karnego; wyraża przekonanie, że jest to istotny krok na drodze ku niezawisłemu wymiarowi sprawiedliwości działającemu w obronie ofiar zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości; wyraża jednakże żal w związku z wyłączeniem spod jurysdykcji MTK

Czwartek 14 kwiecień 2005

obywateli państw nie będących stronami Statutu Rzymskiego oraz wzywa Radę do dalszego wspierania działań MTK;

Pogląd Parlamentu na finansowanie WPZB w 2005 r.

45. powtarza, że odpowiedź na pięć głównych zagrożeń dla bezpieczeństwa europejskiego, zawartych w Europejskiej Strategii Bezpieczeństwa (terroryzm, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, konflikty regionalne, upadek państw i przestępczość zorganizowana), będzie wymagać długoterminowego zewnętrznego zaangażowania przy wykorzystaniu wszystkich dostępnych instrumentów, w tym poważnych inwestycji w badania w dziedzinie bezpieczeństwa i zapobiegania konfliktom, obejmującego identyfikację konkretnych i trwałych kompromisów budżetowych, wyraźnie zaznaczonych w przyszłej Perspektywie Finansowej na lata 2007-2013;

46. podkreśla, że nie jest możliwy dalszy rozdział finansowania wydatków cywilnych i wojskowych, szczególnie w kontekście operacji EPBO, a bardziej szczegółowo – operacji podejmowanych wyłącznie przez Unię i planowanych oraz realizowanych poprzez jej Komórkę Cywilno-Wojskową;

47. w związku z tym ponownie podkreśla, że łączne koszty operacji wojskowych w ramach EPBO powinny być finansowane z budżetu Wspólnoty (co już ma miejsce w sferze cywilnej w wypadku operacji policyjnych), a nie z budżetu pomocniczego lub funduszu założycielskiego Państw Członkowskich, tak jak to się dzieje obecnie;

48. w tym celu przypomina o nowych możliwościach, jakie daje finansowanie przyszłych interwencji prowadzonych przez planowane „humanitarne grupy bojowe” w przypadkach klęsk żywiołowych, które wymagają połączenia wojskowych i cywilnych środków pomocowych, jak to miało ostatnio miejsce w przypadku kataklizmu tsunami w Azji Południowej; w związku z powyższym wzywa Radę i Komisję do przedstawienia nowej propozycji, która uwzględnić będzie również propozycję Parlamentu Europejskiego dotyczącą Europejskiego Cywilnego Korpusu Pokojowego oraz utworzenia Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej, zgodnie z art. III-321 Konstytucji;

49. zwraca się do Rady, aby w wypadku jakichkolwiek przyszłych działań ESDP w walce z terroryzmem, w przeciwieństwie do obecnych reguł takich jak zasada „samodzielnego finansowania swojego udziału przez poszczególne państwa” lub jakichkolwiek ustaleń *ad hoc*, jak tzw. „mechanizm ATHENA”, rozważyła możliwość finansowania łącznego kosztu takich operacji z budżetu Wspólnoty;

*
* *

50. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom Państw Członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Sekretarzowi Generalnemu NATO i Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

P6_TA(2005)0133

Europejska Strategia Bezpieczeństwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Europejskiej Strategii Bezpieczeństwa (2004/2167 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy podpisany w Rzymie dnia 29 października 2004 r.,
- uwzględniając Europejską Strategię Bezpieczeństwa przyjętą przez Radę Europejską dnia 12 grudnia 2003 r. w wyniku inicjatywy Prezydencji Greckiej, nieformalnej Rady Ministrów Spraw Zagranicznych (Kastellorizon, maj 2003 r.) i konkluzji ze szczytu Rady Europejskiej w Salonikach (19-20 czerwca 2003 r.),